EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 25.6.2021
COM(2021) 327 final

2021/0161 (NLE)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 för att förbättra förutsägbarheten för medlemsstaterna och förtydliga förfarandena vid tvistlösning när traditionella, momsbaserade och BNI-baserade egna medel tillhandahålls

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Syftet med detta förslag är att, i enlighet med artikel 322.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ange de bestämmelser som krävs för att fastställa metoderna och förfarandena för tillhandahållande av egna medel.

Förslaget är ett svar på Europeiska rådets uppmaning i dess slutsatser från juli 2020[1], i vilka kommissionen uppmanades att överväga att lägga fram ett förslag om revision av förordningen om tillhandahållande för att hantera vissa av utmaningarna i samband med tillhandahållandet av egna medel.

Detta förslag syftar till att ändra rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014[2], som tillsammans med rådets beslut om egna medel[3], fastställer förfarandena och tidsfristerna för att tillhandahålla EU-budgeten traditionella, momsbaserade egna medel och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov.

Även om rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 har visat sig vara ett solitt och stabilt ankare för EU:s mekanism för finansiering förefaller det vara önskvärt att förbättra de befintliga bestämmelserna om tillhandahållande av egna medel, i synnerhet för att öka förutsägbarheten för medlemsstaterna och införa förfaranden för tvistlösning.

I detta förslag fastställs ett noga avvägt system för att säkerställa regelbundna betalningar i tid till EU-budgeten, vilket är väsentligt för ett väl fungerande system för EU:s egna medel, den dagliga förvaltningen av EU-budgeten och därmed EU:s funktion i sin helhet.

En av nyheterna är ett förfarande om prövning vid tvistlösning som flertalet medlemsstater har begärt. Förfarandet kodifierar och stärker de förfaranderegler som är tillämpliga på utbytena mellan kommissionen och medlemsstaterna vad gäller tillhandahållande av egna medel. I förslaget återspeglas också nuvarande praxis med villkorad betalning, som ger möjlighet att väcka talan mot kommissionen grundad på att den gjort en obehörig vinst i enlighet med artikel 268 och artikel 340.2 i EUF-fördraget.

I förslaget ändras reglerna för dröjsmålsränta på olika nivåer. I rådets förordning (EU, Euratom) 2016/804 har man redan begränsat höjningen av dröjsmålsräntan över basräntan till 16 procentenheter. I föreliggande förslag utvidgas begränsningen av höjningen av räntan till att omfatta alla fall. Därigenom åtgärdas direkt synpunkter från medlemsstaterna om den mycket höga räntesats som föreskrivs i rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 för fall som redan var kända före den 1 oktober 2016. I förslaget höjs också tröskelvärdet för att avstå från att utkräva ränta från 500 euro till 1 000 euro. Dessutom införs en tidsgräns på tio år för att hålla traditionella egna medel i B-räkenskaperna.

---

[1] Punkt 142: När det gäller rådets förordning om metoder och förfaranden för tillhandahållande av egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov uppmanas kommissionen att överväga att lägga fram ett förslag om revision av förordningen om tillhandahållande för att hantera vissa av utmaningarna i samband med tillhandahållandet av egna medel.

[2] Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaserade och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov, *EUT L 168, 7.6.2014, s. 39.*

[3] Rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel, *EUT L 168, 7.6.2014, s. 105.*

För att öka förutsägbarheten när det gäller nationella bidrag till EU-budgeten ändrar förslaget de årliga justeringarna av saldot och uppskjuter medlemsstaternas tillhandahållande av justeringarna till år n+2. Detta var en begäran från flertalet medlemsstater för att underlätta de nationella budgetförfarandena.

Vidare införs genom förslaget en ny artikel som kodifierar förfarandet för tidigarelagda betalningar, vilket igen är en begäran från medlemsstaterna. I förslaget infördes också en möjlighet för kommissionen att upprätta ett centraliserat konto för egna medel.

Förslaget ingår som en del av ett större paket som inbegriper rådets förordning (EU, Euratom) 2021/770 om beräkning av egna medel baserade på plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns, om metoder och förfaranden för tillhandahållande av dessa egna medel, åtgärder för att möta likviditetsbehov, vissa aspekter av egna medel baserade på bruttonationalinkomst[4] och förslag om nya egna medel som snart väntas antas i linje med det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2020[5].

Slutligen föreslås att Tyskland ska läggas till som mottagare av schablonbeloppskorrigeringar och hänvisningen till Förenade kungarikets korrigering har strukits.

Kommissionens förslag förklaras närmare i avsnitt fem nedan. I denna motivering ingår också i avsnitt sex kommissionens bedömning av rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 enligt begäran i rådet slutsatser från juli 2020.

När bestämmelserna om tillhandahållande revideras för alla egna medel bör dessa slås samman, också de nya föreslag till förordningar som rör tillhandahållande av nya egna medel.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Den rättsliga grunden för denna förordning är artikel 322.2 i EUF-fördraget. Förslaget kompletterar annan lagstiftning om egna medel såsom rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053[6], rådets förordning (EU, Euratom) 2021/768[7], rådets förordning (EU, Euratom) 2021/769[8] och rådets förordning (EU, Euratom) 2021/770.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förvaltningen av egna medel bygger på en korrekt tillämpning av andra unionsåtgärder:

4 Rådets förordning (EU, Euratom) 2021/770 av den 30 april 2021 om beräkning av egna medel baserade på plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns, om metoder och förfaranden för tillhandahållande av dessa egna medel, åtgärder för att möta likviditetsbehov och om vissa aspekter av egna medel baserade på bruttonationalinkomst, EUT L 165, 11.5.2021, s. 15.

5 Interinstitutionellt avtal av den 16 december 2020 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning samt om nya egna medel, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel, EUT L 433I, 22.12.2020, s. 28.

6 Rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 av den 14 december 2020 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel, EUT L 424, 15.12.2020, s. 1.

7 Rådets förordning (EU, Euratom) 2021/768 av den 30 april 2021 om genomförandebestämmelser till systemet för Europeiska unionens egna medel och om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 608/2014, EUT L 165, 11.5.2021, s. 1.

8 Rådets förordning (EU, Euratom) 2021/769 av den 30 april 2021 om ändring av förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 om den slutliga ordningen för uppbörd av egna medel som härrör från mervärdesskatt, EUT L 165, 11.5.2021, s. 9.

– Traditionella egna medel (främst tullavgifter, handelspolitiska skyddstullar och sockeravgifter) är kopplade till tullunionen, den gemensamma handelspolitiken och den gemensamma jordbrukspolitiken.

– Egna medel baserade på mervärdesskatt är kopplade till den inre marknaden och skattepolitiken.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för denna förordning är artikel 322.2 i EUF-fördraget.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Inte tillämplig.

• Proportionalitetsprincipen

Räckvidden för förslaget är att förbättra förutsägbarheten för medlemsstaterna vid tillhandahållandet av egna medel till EU-budgeten och att införa förfaranden för tvistlösning. Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen, eftersom det inte sträcker sig utöver vad som är nödvändigt och proportionerligt för att på ett tillfredsställande sätt uppnå detta mål.

• Val av instrument

I artikel 322.2 i EUF-fördraget anges inte vilket instrument som ska användas[9]. Artikel 8.2 i rådets beslut 2014/335/EU, Euratom och artikel 9.3 i rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 kräver att medlemsstaterna tillhandahåller kommissionen medlen ‘i enlighet med bestämmelserna’ som antagits i enlighet med artikel 322.2 i EUF-fördraget.

Vidare ändras genom förslaget rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 om tillhandahållande av egna medel. Mot denna bakgrund är det lämpligt att använda en förordning som val av instrument.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

Under utarbetandet av detta förslag lämnade kommissionen ett detaljerat frågeformulär till medlemsstaterna, Europaparlamentet och revisionsrätten för att bedöma innehållet i och hur väl rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 fungerar i praktiken. Svaren på frågeformuläret bekräftade att nämnda förordning generellt fungerade väl. Men medlemsstaterna lade också fram flera förslag till förbättringar.

Förslaget föregicks också av en omfattande diskussion om systemet i rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 som hölls i rådets arbetsgrupp för egna medel och av ett antal bilaterala möten mellan kommissionen och medlemsstaterna, Europaparlamentet och revisionsrätten.

[9] Rådet ska genom beslut, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och revisionsrätten, fastställa de metoder och det förfarande enligt vilka de budgetinkomster som fastställs i den ordning som gäller för unionens egna medel ska ställas till kommissionens förfogande samt bestämma nödvändiga åtgärder för att möta ett eventuellt likviditetsbehov.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget syftar till att stärka det sätt på vilket rådets förordning (EU, Euratom) fungerar och, särskilt förbättra förfarandena för tillhandahållandet av egna medel från medlemsstaterna. Därmed bidrar förslaget till att förbättra det nuvarande systemet för egna medel.

Jämfört med rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 ändrar inte förslaget de mänskliga och administrativa resurser som krävs. Utvidgningen av begränsningen av höjningen av räntan till att omfatta alla fall kommer att leda till en minskning av EU-budgetens ränteintäkter. Dess finansiella konsekvenser, baserade på de senaste årens referensbelopp (från och med ikraftträdandet av rådets förordning (EU, Euratom) 2016/804) beräknas uppgå till 27,5 miljoner euro per år.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Tillämpningen av lagstiftningen om egna medel, inbegripet metoder och förfaranden för att tillhandahålla egna medel diskuteras regelbundet i Rådgivande kommittén för egna medel.

Kommissionens förslag kan sammanfattas enligt följande:

Kapitel I Allmänna bestämmelser och kapitel II Bokföring av egna medel.

Inga ändringar görs i dessa kapitel.

Kapitel III om Tillhandahållande av egna medel

I artikel 9.1 infördes också en möjlighet för kommissionen att upprätta ett centraliserat konto för egna medel. För närvarande håller bara en medlemsstat dessa konton för egna medel. I framtiden bör kommissionen kunna modernisera förvaltningen av de konton som öppnas i dess namn. Minskningen av antalet bankkonton som används för uppbörd av egna medel kommer att leda till ökad effektivitet och en metod där förvaltningen av likvida medel slås samman.

I artikel 10a.2 om tillhandahållande av momsbaserade och BNI-baserade egna medel läggs en särskild punkt till för att i enskilda fall möjliggöra tidigareläggande av betalningar. Genom bestämmelsen säkerställs att alla kostnader kopplade till den tidigarelagda betalningen kommer att bäras av den utbetalande medlemsstaten.

Genom artikel 10b.5 uppskjuts datumet för tillhandahållande av justeringarna av moms- och BNI-baserade egna medel från tidigare budgetår till den första arbetsdagen i mars det år som följer på det år under vilket kommissionen informerade medlemsstaterna om dessa belopp.

I artikel 10b.7 fastställs den period när medlemsstaterna kan begära att kommissionen omprövar tillhandahållandet av momsbaserade egna medel, medan denna period fastställs i artikel 13.5 för traditionella egna medel.

För att förhindra en ackumulering av mycket höga räntebelopp infördes genom rådets förordning (EU, Euratom) 2016/804 en begränsning av höjningen av räntesatsen till 16 procentenheter för försenad inbetalning av egna medel. Den begränsningen tillämpas på dröjsmålsränta för de egna medel som skulle ha betalats efter denna förordnings ikraftträdande, den 1 oktober 2016, eller som skulle ha betalats före detta datum, om

kommissionen eller den berörda medlemsstaten fick kännedom om dessa egna medel först efter det datumet. Denna regel finns i artikel 12.5 tredje stycket i rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014. I förslaget utvidgas begränsningen av höjningen av räntan till fall som inte omfattas av nuvarande begränsning. Begränsningen kommer dock inte att tillämpas på räntebelopp som en medlemsstat har underrättats om innan detta förslag träder i kraft.

I artikel 12.3 föreslås också en höjning av tröskelvärdet på 500 euro för att inte kräva in ränta till 1 000 euro.

I artikel 13.2 femte stycket införs, för belopp som är omöjliga att uppbära, en allmän tidsfrist för belopp som ska avföras från de särskilda räkenskaperna för att säkerställa att fallen i de särskilda räkenskaperna regelbundet omprövas.

Slutligen anpassas artiklarna 6 och 10a till rådets nya beslut om egna medel om att Tyskland ska läggas till som mottagare av schablonbeloppskorrigeringar och att hänvisningen till Förenade kungarikets korrigering har strukits i båda artiklarna.

Kapitel IIIa om Betalningar som omfattas av reservationer och förfarande för prövning

Ett nytt kapitel IIIa läggs till. Det ger medlemsstaterna möjlighet att i en ny artikel 13a tillhandahålla belopp som omfattas av reservationer. Detta alternativ kodifierar nuvarande praxis.

Genom en ny artikel 13b införs ett förfarande för prövning i fall av uppenbara meningsskiljaktigheter mellan en medlemsstat och kommissionen. Genom detta nya förfarande fastställs tydliga tidsfrister och skyldigheter för både medlemsstaterna och kommissionen. Det säkerställer en konstruktiv dialog om de omtvistade beloppen i fråga och syftar till att underlätta uppnåendet av en överenskommelse mellan de båda sidorna.

6. BILAGA

- **Kommissionens bedömning av rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014**

I linje med Europeiska rådets mandat har kommissionen bedömt sakfrågorna i rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014, med beaktande av behovet av att garantera laglighet och korrekthet vid inbetalningarna av egna medel. Detta är särskilt viktigt också mot bakgrund av de kommande nya egna medlen.

Trots det övergripande mycket positiva resultatet vad gäller hur den förordningen fungerar har medlemsstaterna begärt ändringar på flera områden. Under de senaste två årens diskussioner i rådets arbetsgrupp för egna medel har särskild uppmärksamhet ägnats åt följande:

- Tillämpliga ränteregler för sena betalningar.
- Villkorade betalningar och medlemsstaternas rätt till försvar.
- Tidigarelagda betalningar av egna medel.
- Undantag från tillhandahållande enligt artikel 13.2 andra stycket.
- Bedömning av fall av avskrivningar.
- Justeringar av moms- och BNI-baserade egna medel.
- Sammanslagning av bestämmelser om tillhandahållande av egna medel.

I sin prövning bedömde kommissionen i detalj alla frågor som medlemsstaterna tagit upp avseende hur tillhandahållandet av egna medel fungerar och drog de slutsatser som förklaras nedan. Dessa slutsatser ligger till grund för det ändringsförslag som kommissionen har antagit.

Tillämpliga ränteregler för sena betalningar

EU-budgeten är beroende av att inbetalningarna görs i tid. Ränta för sena betalningar är ett kraftfullt incitament för det ändamålet. Europeiska unionens domstol har många gånger, senast i sin dom C-575/18 P, bekräftat att skyldigheten att betala dröjsmålsränta är oskiljaktigt knuten till skyldigheten att tillhandahålla kommissionen egna medel.

En betydande minskning av räntebeloppen har kunnat noteras sedan begränsningen av höjningen av räntesatsen trädde i kraft den 1 oktober 2016. Före det datumet ökade räntesatsen utan något tak så länge som grundbeloppet inte hade betalats. Genom införandet av begränsningen begränsades höjningen av räntan till 16 procentenheter under hela dröjsmålsperioden. Ett stickprovsurval på 22 fall som omfattas av begränsningen visar en total minskning på 9 miljoner euro i räntefordran jämfört med den metod som var tillämplig före begränsningen. I dessa fall har medlemsstaterna befriats från att betala dröjsmålsränta motsvarande 83 % av det räntebelopp som faktiskt begärdes.

Begränsningen av höjningen av räntan är bara tillämplig för fall efter den 1 oktober 2016. Begränsningen tillämpas inte på fall som var kända före den 1 oktober 2016. Detta resulterade i flertalet fall där räntefordran var relativt hög. En utvidgning av begränsningen till att omfatta alla fall är förknippad med en moralisk risk, men det förefaller icke desto mindre användbart att förenkla det nuvarande relativt komplicerade systemet.

Villkorade betalningar och medlemsstaternas rätt till försvar

Vad gäller medlemsstaternas rätt till försvar och rättsliga skydd bekräftas i domstolens dom i mål C-575/18 P att den befintliga lagstiftningen om egna medel redan ger medlemsstaterna ett effektivt rätt till försvar. För att skapa tydlighet och transparens vore det användbart att fastställa tydligare tidsfrister för dialogen och utbytena mellan kommissionen och medlemsstaterna i händelse av tvist.

Tidigarelagda betalningar av egna medel

Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 innehåller inte någon bestämmelse som möjliggör tidigareläggande av betalningar av egna medel. Det har dock förekommit fall, nämligen i det sena antagandet av ändringsbudgetarna (t.ex. AB8/2013, AB6/2016 och AB6/2018), när medlemsstaterna efter att ha begärt och mottagit kommissionens godkännande tidigarelagt sina nationella bidrag. I dessa fall har inte kommissionen invänt mot betalningarna om särskilda villkor har iakttagits. Av rättssäkerhetsskäl föreslår kommissionen uttryckligen att denna möjlighet ska ges.

Undantag från tillhandahållande enligt artikel 13.2 andra stycket

I artikel 13 i förordning nr 609/2014 föreskrivs ett förfarande, känt som ett förfarande för avskrivning, för att övervaka medlemsstaternas potentiella finansiella ansvar för belopp som är omöjliga att uppbära och som rör traditionella egna medel som överstiger 100 000 euro. I den senaste ändringen av rådets förordning (EU, Euratom) 2016/804 infördes i artikel 13.2 andra stycket en möjlighet för medlemsstaterna att befrias från skyldigheten att tillhandahålla unionens budget belopp som är omöjliga att uppbära, i fall där detta beror på att bokföringen av eller underrättelsen om tullskulder har skjutits upp i syfte att inte skada en brottsutredning som påverkar unionens ekonomiska intressen. Sedan ändringarna infördes under 2016 har ingen medlemsstat redovisat ett fall av avskrivning för kommissionen som grundas på artikel

13.2 andra stycket. Kommissionen fortsätter att noga övervaka utvecklingen i detta avseende, men för närvarande anses inga ändringar nödvändiga eller motiverade.

Bedömning av fall av avskrivningar

Förfarandet för avskrivning enligt artikel 13 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 övervakar medlemsstaternas potentiella finansiella ansvar för belopp som är omöjliga att uppbära som rör traditionella egna medel som överstiger 100 000 euro. Enligt detta förfarande lämnar kommissionen ett yttrande om huruvida de traditionella egna medlen blev omöjliga att uppbära av orsaker som inte kan tillskrivas medlemsstaterna. Syftet med kommissionens undersökning av avskrivningsrapporterna är att bedöma den grad av omsorg som medlemsstaterna visat för att från de ekonomiska aktörerna fastställa och uppbära traditionella egna medel (tullavgifter). Kommissionen har alltid strävat efter att i god tid lämna sina synpunkter på de så kallade avskrivningsrapporterna. Enligt artikel 13.4 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 ska kommissionen så snart nödvändig information finns tillgänglig lämna sina synpunkter senast inom sex månader. Detta är för närvarande den enda föreskrivna tidsfristen för kommissionen, som den alltid har iakttagit.

Kommissionen medger dock att bedömningen av enskilda fall av avskrivning ofta kräver upprepade utbyten med medlemsstaterna som skulle kunna påskyndas genom gemensamma insatser från medlemsstaterna och kommissionen. Viktigare är att medlemsstaternas begäran om omprövning av tvister efter kommissionens första bedömning hittills inte har varit föremål för föreskrivna tidsfrister och ibland ackumulerat betydande förseningar. Mot denna bakgrund föreslår kommissionen ytterligare bindande tidsfrister för kommunikationen med medlemsstaterna.

Justeringar av moms- och BNI-baserade egna medel

För närvarande krävs att medlemsstaterna tillhandahåller justeringarna av moms- och BNI-baserade egna medel från tidigare budgetår (saldon) den första arbetsdagen i juni år n+1. Det görs en omedelbar omfördelning av det totala beloppet av justeringar mellan medlemsstaterna i enlighet med deras respektive andelar av de BNI-baserade egna medlen för att undvika att medlemsstaterna betalar större belopp direkt och får sin andel av det totala beloppet av justeringarna först flera månader senare. Dessa månatliga justeringar är helt neutrala för EU-budgeten men kan få betydande finansiella konsekvenser för medlemsstaterna. Flera medlemsstater har begärt ändringar av förfarandet för att förbättra förutsägbarheten och därmed underlätta sina nationella budgetförfaranden. Det är lämpligt att föreslå ett motsvarande ändringsförslag, överföra medlemsstaternas tillhandahållande av justeringarna till påföljande år, även om det medges att det i motsvarande grad kommer att försena utbetalningen av negativa justeringar. Medlemsstaterna har inte gjort några invändningar mot denna försening.

Sammanslagning av bestämmelser om tillhandahållande av egna medel

Det nya beslutet om egna medel som håller på att godkännas i medlemsstaterna inbegriper redan nya egna medel, det som baseras på plastförpackningar, och motsvarande tillhandahållande i rådets förordning [MAR2, 2018/0131] har föreslagits och behandlas i rådet och i Europaparlamentet.

I linje med det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2020 har kommissionen för avsikt att lägga fram förslag om en digital avgift, en mekanism för koldioxidjustering vid gränserna och ett reviderat utsläppshandelssystem, samt ett åtföljande förslag om att införa nya egna medel senast i juni 2021 i syfte att börja tillämpa dem senast den 1 januari 2023.

När bestämmelserna om tillhandahållande revideras för alla egna medel bör dessa slås samman, också de nya föreslag till förordningar som rör tillhandahållande av nya egna medel.

2021/0161 (NLE)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 för att förbättra förutsägbarheten för medlemsstaterna och förtydliga förfarandena vid tvistlösning när traditionella, momsbaserade och BNI-baserade egna medel tillhandahålls

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 322.2,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[10],

med beaktande av revisionsrättens yttrande, och

av följande skäl:

1. Även om rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014[11] har visat sig vara ett solitt och stabilt ankare för EU:s mekanism för finansiering förefaller det vara önskvärt att förbättra de befintliga bestämmelserna om tillhandahållande av egna medel, i synnerhet för att förbättra förutsägbarheten för medlemsstaterna och införa förfaranden för tvistlösning.

2. För närvarande förvaltar bara medlemsstaterna konton för egna medel som öppnats i kommissionens namn. En minskning av antalet bankkonton som används för uppbörd av egna medel skulle vara mer effektivt och möjliggöra en gemensam metod för förvaltningen av likvida medel. För att modernisera förvaltningen av konton för egna medel borde kommissionen kunna uppföra ett centraliserat konto för egna medel.

3. I förordning (EU, Euratom) 609/2014 tillåts inte medlemsstaterna att tidigarelägga betalningar. Förut tidigarelade vissa medlemsstater sina nationella bidrag efter kommissionens godkännande. För att skapa rättslig säkerhet bör medlemsstaterna ges möjlighet att tidigarelägga betalningar i varje enskilt fall och efter att i förväg ha informerat kommissionen. När en medlemsstat nyttjar denna möjlighet bör de andra medlemsstaterna av rättviseskäl inte bära några kostnader relaterade till detta tidigareläggande av betalningarna, såsom negativ ränta.

4. Datumet för medlemsstaternas betalning av justeringarna av moms- och BNI-baserade egna medel från tidigare budgetår bör flyttas till mars under påföljande år för att förbättra förutsägbarheten vid de nationella budgetförfarandena.

---

[10] EUT C , […], s. […].

[11] Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaserade och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov, EUT L 168, 7.6.2014, s. 39.

5. För att tillhandahålla en stabil budget som är nödvändig för att finansiera unionens policymål bör förfarandet för att beräkna räntan säkerställa att de egna medlen tillhandhålls i tid och i sin helhet.

6. Det krävs en anpassning av nuvarande tröskel under vilken räntebelopp inte krävs in. Det är därför nödvändigt att höja beloppet för vilket ränta inte krävs in för att förbättra återvinningsförfarandets kostnadseffektivitet.

7. För att säkerställa att systemet förblir proportionellt med bibehållen avskräckande verkan, begränsas i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 höjningen av räntan över basräntan till 16 procentenheter. Denna begränsning på 16 procentenheter är bara tillämplig på alla fall som blev kända efter det att rådets förordning (EU, Euratom) 2016/804 trädde i kraft[12]. Följaktligen kan inte fall som redan var kända före det att förordning 2016/804 trädde i kraft, där mycket höga räntebelopp berörs, omfattas av denna begränsning oavsett om räntebeloppet redan har meddelats till medlemsstaterna. I dessa fall krävs fortfarande att medlemsstaterna betalar räntebelopp som inte är proportionerliga jämfört med det grundbelopp som ska betalas. För att klargöra och förenkla relevanta bestämmelser i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014, bör begränsningen av höjningen till 16 procentenheter tillämpas på alla räntebelopp som inte meddelats medlemsstaterna före det att denna förordning trädde i kraft.

8. För en sund förvaltning av de särskilda räkenskaperna, som det hänvisas till i artikel 6.3 andra stycket i förordning (EU. Euratom) nr 609/2014 behöver belopp utan säkerhet bedömas och regleras inom en rimlig tidsperiod. Därför bör bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 avseende belopp som är omöjliga att uppbära ändras för att införa en allmän tidsfrist för belopp som ska avföras från de särskilda räkenskaperna för att säkerställa att fallen i de särskilda räkenskaperna regelbundet omprövas.

9. Förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 innehåller bara en tidsfrist i artikel 13.4, enligt vilken det krävs att kommissionen ska lämna sina synpunkter till den berörda medlemsstaten senast sex månader efter mottagandet av rapporten från den medlemsstaten. För att utföra uppföljningen av avskrivningsrapporterna i god tid och stödja en snabb och fullt transparent bedömning av medlemsstaternas beslut om att inte tillhandahålla det belopp traditionella egna medel som är omöjligt att uppbära, bör ytterligare tidsfrister för förfarandet införas för kommissionen och medlemsstaterna.

10. I fall av meningsskiljaktigheter mellan medlemsstaterna och kommissionen avseende tillhandahållandet av traditionella egna medel bör ett omprövningsförfarande formaliseras och införas i förordning (EU, Euratom) No 609/2014 för att förbättra transparensen och klargöra medlemsstaternas rätt till försvar. Bestämmelser bör också införas för att spegla nuvarande praxis med villkorad betalning, som ger möjlighet att väcka talan mot kommissionen grundad på att den gjort en obehörig vinst i enlighet med artikel 268 i EUF-fördraget och artikel 340.2 i EUF-fördraget.

11. Artiklarna 6 och 10a i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 bör anpassas så att hänvisningen till den korrigering som tidigare har beviljats Förenade kungariket

[12] Rådets förordning (EU, Euratom) 2016/804 av den 17 maj 2016 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaserade och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov, (EUT L 132, 21.5.2014, s. 85).

stryks och Tyskland läggs till som mottagare av schablonbeloppskorrigeringar i linje med rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053[13].

12. Därför bör förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 6.3 tredje stycket ska den inledande meningen ersättas med följande:

”Momsbaserade egna medel och BNI-baserade egna medel ska dock bokföras enligt första stycket på följande sätt, med beaktande av hur dessa medel påverkas av den bruttominskning som beviljats Danmark, Nederländerna, Sverige, Tyskland och Österrike:”.

(2) I artikel 9.1 ska första stycket ersättas med följande:

”I enlighet med förfarandet i artiklarna 10, 10a och 10b ska varje medlemsstat kreditera egna medel på det konto som i kommissionens namn har öppnats i medlemsstatens finansförvaltning eller nationella centralbank eller ett centralt konto som öppnats för detta ändamål av kommissionen i ett finansinstitut som den väljer. Med förbehåll för den tillämpning av negativ ränta som avses i tredje stycket får detta konto endast debiteras på instruktion från kommissionen.”.

(3) Artikel 10a ska ersättas med följande:

”Artikel 10a

Tillhandahållande av momsbaserade och BNI-baserade egna medel

1. De momsbaserade och de BNI-baserade egna medlen ska, med beaktande av hur den bruttominskning som beviljats Danmark, Nederländerna, Sverige, Tyskland och Österrike påverkar dessa medel, krediteras den första arbetsdagen i varje månad med en tolftedel av de belopp som redovisas i budgeten, omräknade till nationell valuta enligt den valutakurs som gällde den sista noteringsdagen det kalenderår som föregår budgetåret och som offentliggjorts i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. För det särskilda syftet att enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013[14] betala utgifter för Europeiska garantifonden för jordbruket får kommissionen, med hänsyn till unionens likviditet, uppmana medlemsstaterna att med upp till två månader under det första kvartalet i budgetåret tidigarelägga en tolftedel, eller en del därav, av de belopp i budgeten som är uppförda som momsbaserade egna medel eller BNI-baserade egna medel, med beaktande av hur den bruttominskning som Danmark, Nederländerna, Sverige, Tyskland och Österrike beviljats påverkar dessa medel.

[13] Rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 av den 14 december 2020 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel och om upphävande av beslut 2014/335/EU, Euratom, (EUT L 424, 15.12.2020, s. 1).

[14] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

Om inte annat följer av tredje stycket, för det särskilda syftet att enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013[15] betala utgifter för Europeiska struktur- och investeringsfonderna får kommissionen, med hänsyn till unionens likviditet, uppmana medlemsstaterna att under budgetårets sex första månader tidigarelägga högst ytterligare en halv tolftedel av de belopp i budgeten som är uppförda som momsbaserade egna medel eller BNI-baserade egna medel, med beaktande av hur den bruttominskning som Danmark, Nederländerna, Sverige, Tyskland och Österrike beviljats påverkar dessa medel.

Det totala belopp som kommissionen enligt första och andra stycket får uppmana medlemsstaterna att tidigarelägga under samma månad får inte under några omständigheter överstiga ett belopp som motsvarar två ytterligare tolftedelar.

Efter de första sex månaderna får den begärda månatliga krediteringen inte överstiga en tolftedel av de momsbaserade egna medlen och de BNI-baserade egna medlen, och krediteringen får inte heller överstiga de belopp som tas upp i budgeten för detta syfte.

Kommissionen ska till medlemsstaterna senast två veckor i förväg anmäla den kreditering som begärs enligt första och andra stycket.

Kommissionen ska i god tid, och senast sex veckor innan en kreditering begärs enligt andra stycket, underrätta medlemsstaterna om sin avsikt att begära en sådan kreditering.

Punkt 4 rörande det belopp som ska krediteras i januari varje år och punkt 5, som ska tillämpas om budgeten inte är slutgiltigt antagen före budgetårets början, ska tillämpas på dessa tidigarelagda krediteringar.

En medlemsstat får, i undantagsfall och i vederbörligen motiverade fall begära tillstånd från kommissionen att tidigarelägga tillhandahållandet av egna medel, särskilt i samband med ändringsbudgetar vid årets slut. Medlemsstaten ska lämna in en vederbörligen motiverad begäran minst tre veckor i förväg. Kommissionen ska bedöma begäran med beaktande av kommissionens likvida situation och likviditetsbehov. Medlemsstaten får bara tidigarelägga betalningen efter kommissionens godkännande. Alla ytterligare kostnader kopplade till detta tidigarelagda tillhandahållande ska bäras av den medlemsstat som lämnar begäran.

3. Varje förändring av den enhetliga procentsatsen för momsbaserade egna medel, av procentsatsen för BNI-baserade egna medel, finansieringen av den bruttominskning som beviljats Danmark, Nederländerna, Sverige, Tyskland och Österrike, kräver att en ändringsbudget slutgiltigt antas, och ska medföra en justering av de tolftedelar som krediterats under budgetåret.

Dessa justeringar ska göras i samband med den första krediteringen efter det slutgiltiga antagandet av ändringsbudgeten om denna antas före den sextonde dagen i månaden. I övriga fall ska justeringarna göras i samband med den andra krediteringen efter det slutgiltiga antagandet. Genom undantag från artikel 10 i

[15] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006, (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

budgetförordningen ska dessa justeringar redovisas det budgetår som omfattas av ändringsbudgeten i fråga.

4. Beräkningen av tolftedelarna för januari varje budgetår ska baseras på de belopp som föreskrivs i det budgetförslag som avses i artikel 314.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och ska räknas om till nationell valuta enligt de valutakurser som gällde den första noteringsdagen efter den 15 december det kalenderår som föregick budgetåret. Justeringen ska ske i samband med krediteringen för följande månad.

5. Om budgeten inte slutgiltigt har antagits senast två veckor före bokföringen för januari följande budgetår, ska medlemsstaterna den första arbetsdagen i varje månad, inklusive januari, kreditera en tolftedel av det i den senast slutgiltigt antagna budgeten upptagna beloppet av momsbaserade egna medel och BNI-baserade egna medel, med beaktande av hur den bruttominskning som Danmark, Nederländerna, Sverige, Tyskland och Österrike beviljats påverkar dessa medel. Justeringen ska ske den första dagen för kreditering efter det att budgeten slutgiltigt antagits, om den antagits före den sextonde dagen i månaden. I övriga fall ska justeringen göras den andra dagen för kreditering efter det att budgeten slutgiltigt antagits.

6. Finansieringen av den bruttominskning som beviljats Danmark, Nederländerna, Sverige, Tyskland och Österrike ska inte justeras i efterhand på grund av eventuella ändringar av BNI-uppgifterna i enlighet med artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/516[16].

(4) Artikel 10b ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 5 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om de belopp som följer av denna beräkning före den 1 februari året efter det år då de uppgifter som legat till grund för justeringarna lämnades in. Varje medlemsstat ska kreditera det konto som avses i artikel 9.1 nettobeloppet den första arbetsdagen i mars det år som följer på det under vilket kommissionen informerade medlemsstaterna om beloppen till följd av beräkningen.”.

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

”7. Om medlemsstaterna och kommissionen inte kan enas om särskilda justeringar av moms-baserade egna medel, enligt vad som avses i artikel 7.2 c första stycket, får medlemsstaten begära att kommissionen omprövar sin bedömning i enlighet med artikel 13b.”.

(5) Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Räntebelopp som understiger 1 000 euro ska inte krävas in.”.

(b) I punkt 5 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Den sammanlagda höjning som följer av att första och andra styckena tillämpas får inte överstiga 16 procentenheter. Begränsningen av höjningen till 16 procentenheter ska tillämpas på alla fall där räntebeloppet inte har

[16] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/516 av den 19 mars 2019 om harmonisering av bruttonationalinkomsten till marknadspris och om upphävande av rådets direktiv 89/130/EEG, Euratom och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1287/2003 (BNI-förordningen) (EUT L 91, 29.3.2019, s. 19).

meddelats en medlemsstat före den *[insert date - the entry into force of this (amending) Regulation]*. Den höjda räntan ska tillämpas under hela dröjsmålsperioden.”.

(6) Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 2 ska femte stycket ersättas med följande:

”Om delbetalningar har erhållits ska den maximala perioden på fem år räknas från den senaste verkställda betalningen, i de fall denna betalning inte löst skulden helt. En period på tio år från det datum då det maximala beloppet fastställdes i enlighet med artikel 2 ska inte överskridas, oberoende av administrativa eller rättsliga överklaganden eller delbetalningar.”.

(b) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”Om kommissionen anser det nödvändigt att begära ytterligare upplysningar ska perioden på sex månader räknas från den dag då kommissionen mottagit dessa upplysningar. De ytterligare upplysningarna ska lämnas av den berörda medlemsstaten inom tre månader.”.

(c) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. Om medlemsstaten och kommissionen inte kan enas om orsakerna, enligt vad som avses i artikel 7.2 första stycket, får medlemsstaten begära att kommissionen omprövar sin bedömning i enlighet med artikel 13b.”.

(7) Följande kapitel ska införas som kapitel III:

”**KAPITEL IIIa**

BETALNINGAR SOM OMFATTAS AV RESERVATIONER OCH FÖRFARANDE FÖR PRÖVNING

Artikel 13a

Betalningar som omfattas av reservationer

1. I fall av meningsskiljaktigheter mellan en medlemsstat och kommissionen enligt vad som avses i artikel 10b.7 eller artikel 13.5 eller som rör andra belopp av traditionella egna medel till unionsbudgeten, får medlemsstaten, när den betalar det omtvistade beloppet, uttrycka reservationer avseende kommissionens ståndpunkt.

2. Bokföring enligt artikel 9 av den villkorade inbetalningen ska avbryta den period under vilken räntan ackumuleras i enlighet med artikel 12.

Artikel 13b

Förfarande för prövning

1. I fall av meningsskiljaktigheter mellan en medlemsstat och kommissionen enligt vad som avses i artikel 13.5 eller som rör andra belopp av traditionella egna medel till unionsbudgeten, får medlemsstaten begära att kommissionen omprövar sin bedömning inom tre månader från mottagandet. I fall av meningsskiljaktigheter mellan en medlemsstat och kommissionen enligt vad som avses i artikel 10b.7 får medlemsstaten begära att kommissionen omprövar sin bedömning inom två månader från mottagandet. Utom för fall som det hänvisas till i artikel 10b.7 ska det i en sådan begäran finnas en motivering till den omprövning som begärs och inbegripa

styrkande handlingar. Begäran och det därpå följande förfarandet ska inte ändra medlemsstaternas skyldighet att tillhandahålla egna medel när de ska betalas till unionsbudgeten.

2. Inom sex månader från mottagandet av begäran som föreskrivs i punkt 1 ska kommissionen meddela medlemsstaterna sina synpunkter på motiveringen i begäran. Om kommissionen anser det nödvändigt att begära ytterligare upplysningar ska perioden på sex månader räknas från den dag då kommissionen mottagit dessa upplysningar. De ytterligare upplysningarna ska lämnas av den berörda medlemsstaten inom tre månader. I fall av meningsskiljaktigheter mellan en medlemsstat och kommissionen i enlighet med artikel 10b.7 ska kommissionen meddela medlemsstaten sina synpunkter på motiveringen i begäran inom tre månader från mottagandet av begäran.

3. Om medlemsstaten inte kan lämna några ytterligare relevanta upplysningar för förfarandet för prövning får den begära att kommissionen svarar på grundval av tillgängliga upplysningar. Tidsperioden på sex månader ska i så fall räknas från den dag då dessa upplysningar mottogs.

4. I fall en medlemsstat väcker talan om ogiltigförklarande mot ett beslut som kommissionen antagit i enlighet med artikel 9.1 a i förordning (EU) nr 1553/89 och om kommissionen ännu inte svarat på förfarandet om prövning avseende samma momskorrigering ska kommissionen tillfälligt avbryta förfarandet i avvaktan på en slutlig dom från Europeiska unionens domstol.

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT ”INKOMSTER” – FÖRSLAG SOM PÅVERKAR BUDGETENS INKOMSTSIDA

1. FÖRSLAGETS BETECKNING:

Ändring av förordning (EU) nr 609/2014

2. BUDGETRUBRIKER:

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel (kapitel/artikel/punkt):

Avdelningarna 1 och 2 (kapitel 21) och artikel 410

3. BUDGETKONSEKVENSER

☐ Förslaget påverkar inte budgeten

× Förslaget påverkar inte utgifterna, men däremot inkomsterna

☐ Förslaget påverkar inkomster avsatta för särskilda ändamål

på följande sätt:

Miljoner euro (avrundat till en decimal)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel	Påverkan på inkomsterna[17]	XX-månadersperiod som inleds den dd/mm/åååå *(om tillämpligt)*	År n
Avdelning 1	-		2021
Avdelning 2/ kapitel 21	-		2021
Artikel 410	*Fastställs senare*		2021

Situation efter åtgärden					
Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel	2022	2023	2024	2025	2026
Avdelning 1	-	-	-	-	-
Avdelning 2/ kapitel 21	-	-	-	-	-
Artikel 410					

4. BEDRÄGERIBEKÄMPNINGSÅTGÄRDER

Inga åtgärder behöver vidtas.

[17] I fall av traditionella egna medel (jordbrukstullar, sockeravgifter, tullar) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

5. ÖVRIGA ANMÄRKNINGAR

Förslaget syftar till att stärka och förbättra funktionen hos rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014. I det föreskrivs särskilt administrativa åtgärder för att underlätta medlemsstaternas tillhandahållande av egna medel. Dessa inbegriper åtgärder för att förbättra förutsägbarheten i samband med tillhandahållandet av egna medel, såsom möjligheten att tidigarelägga betalningar eller de ändringar som föreslås för saldoberäkningen.

Inget av förslagen påverkar budgeten. Tillhandahållandet påverkar inte budgeten, under förutsättning att medlemsstaterna tillhandahåller justeringarna under påföljande år (n+2), eftersom medlemsstaternas betalningsskyldighet bara har överförts till nästa budgetår. Den övergripande saldoberäkningen påverkar därför inte budgeten.

I förslaget föreskrivs också vissa ändringar av förfarandet, dvs. det kodifierar förfarandet för en konstruktiv dialog samt utbyten mellan kommissionen och medlemsstaterna i fall av tvist. Detta förfarande för prövning syftar till att förbättra tillhandahållandet av egna medel genom klargörande och transparens i samarbetet och kommunikationen mellan kommissionen och medlemsstaterna. Det förfarande för prövning som föreslås har inga budgetkonsekvenser.

I föreliggande förslag utvidgas begränsningen av höjningen av räntan till att omfatta alla fall. I rådets förordning (EU, Euratom) 2016/804 har man redan begränsat höjningen av dröjsmålsräntan över basräntan till 16 procentenheter (begränsning på 16 %). Denna begränsning tillämpas dock inte på fall som var kända redan före den 1 oktober 2016. Utvidgningen av begränsningen till alla fall kommer att leda till en minskning av ränteintäkterna för EU-budgeten. Budgetkonsekvenserna beräknas, baserat på de senaste årens referensbelopp (från och med ikraftträdandet av rådets förordning (EU, Euratom) 2016/804) uppgå till 27,5 miljoner euro per år.